

Første næstformand (Ivar Hansen):

Jeg skal her afbryde forhandlingen og udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 13.15.

Mødet udsat kl. 12.03

Mødet genoptaget kl. 13.15

Forhandlingen genoptoges

Kirsten Jacobsen (FP):

Når man har siddet og hørt på debatten her i formiddag og på, hvad regeringens medlemmer har sagt, har man egentlig fået den bedste begrundelse for, at regeringen selv burde stemme for den dagsorden, som er foreslået.

Det, vi har været vidne til, er en meget hidsig finansminister, som nægter, at der overhovedet er et problem. Finansministeren har den opfattelse, at de private pensionsopparere nærmest er blevet forgyldt. Skatteministeren erkender de faktiske omstændigheder og siger, at det er et nødvendigt onde, som vi må leve med. Det er dog i det mindste en holdning, man kan tage og følge på og forstå.

Men et andet skisma er jo, at på trods af regeringens egne tal i regeringens egen publikation nægter man altså, at problemet eksisterer. Derfor er det jo lige meget, hvor mange publikationer der er. Hvis man kan have så forskellige opfattelser, som man har internt i regeringen af det her problem, er der jo da noget, der tyder på, at det måske havde været en god idé at nedsætte en tværministeriel ekspertgruppe, som kunne have kulegravet den her samspilsproblematik og være kommet med nogle løsningsmodeller.

Man kan godt forstå, hvorfor ministre måske ikke er så særlig optaget af disse samspilsproblemer. Det er jo ikke dem, det går ud over. Det er jo ikke deres ministerpensioner, det går ud over. Men en socialdemokratisk regering burde måske være optaget af, at det faktisk er helt almindelige, jævne menneskers private pensionsopsparring, det går ud over.

En ting, der har undret mig, er det svar, regeringen har givet til Skatteudvalget på bilag 181, svaret på spørgsmål 37. Der siger socialministeren, at udgangspunktet for udbetaling af sociale ydelser er, at der er et socialt behov. Udbetaling af folkepensionens grundbeløb er dog sikret for alle, der ikke samtidig har arbejdsindtægter over et vist niveau.

Ja, det er jo rigtigt nok, men det er jo humlen ved det hele. Humlen ved hele problematikken er, at man nedsatte folkepensionens grundbeløb, samtidig med at man lod pensionstillægge stige, og de er indkomstafhængige.

Hvis man hele tiden flytter rundt på de størrelser, således at det beløb, man får, som er indkomstafhængigt, nemlig grundbeløbet, sættes ned, og det, der er indkomstafhængigt, sættes op, ja, så varer det jo ikke ret længe, inden man pr. salamimetode har opnået det, SF's ordfører sagde: at folkepensionen bør være en social ydelse, som bør være indkomstafhængig.

Det er egentlig det, man kan se at regeringen arbejder hen imod.

Jeg synes også, man skal tage højde for allerede nu, at det problem, vi taler om, ikke er et problem, som vil ramme nogen hverken i dag eller i morgen. Det er også derfor, der ikke er et folkekrav om det her. Det er noget, der vil komme, når de her pensioner skal til udbetaling, og det er helt klart, at de pensionister, det vil berøre, er en langt stærkere pensionistgruppe end den, vi kender i dag. Det er en pensionistgruppe, som ikke har gået i flinkeskolen, og som vil stille langt større krav til det offentlige om service end den pensionistgruppe, der i dag nærmest lader sig nøje med ingenting.

Hele Folketinget har fortalt, hvor fornuftigt det var, at man skulle spare op til egen pension. Det er der masser af mennesker der har gjort i tillid til de løfter. Det er selvfølgelig derfor, pensionsindbetalingerne er steget sådan. Folk har fundet ud af, at man ikke skal sætte sin lid til politikerne. De løber som regel fra det, de har lovet.

Men hvis befolkningen finder ud af, at værdien af den pensionsopsparring, de har, udhules år for år, og at det egentlig havde været mere fornuftigt af dem at betale skatten med det samme og have brugt pengene til forbrug eller investeret dem i et eller andet forbrugsgode, de kunne have gavn af, og så ellers læne sig op ad væggen, når de blev gamle og overlade forsørgerbyrden til det offentlige – det er jo selvfølgelig det, folk vil tænke på – så vil de sammenligne og sige: Jamen hvis jeg ved afsavn har sikret mig en pension, en ekstra privat pension på eksempelvis – som regnet ud af PFA – 86.000 kr. om året, og jeg skal sammenligne mig med min nabo, som ikke har gjort noget, så kommer jeg ud for, at det eneste, jeg får, er 30.000 kr. mere end naboen. Hvorfor skulle jeg så lide alle de afsavn i alle de år?